

Paaswake
H. Nicolaaskerk Eemnes
Gebedsviering – 4 april 2026

Verhalen om wakker te blijven.

Voorganger: Cuno Lavaleije
Met medewerking van Nicoza onder begeleiding van Daniel Eek

Als het slecht weer is wordt de Paaskaars vóór in de kerk ingewijd. Bij mooi weer scharen we ons om het vuur buiten.

De Paaskaars is versierd met vier symbolen:

*Het kruisteken wordt betekend met de woorden:
"Christus, gisteren en heden, begin en einde."*

*De alpha en de omega (eerste en laatste letter van het Griekse alphabeth) worden betekend met de woorden:
"Alpha en omega."*

*Het jaartal in vier cijfers: 2026
Worden betekend met de woorden:
"Hem behoren tijd en eeuwigheid, heerlijkheid en
maatschappij, door alle eeuwen der eeuwen."*

De vijf spijkers worden in de kaars gestoken.

*"Door zijn lijden en dood heeft Jezus laten zien
dat hij zijn boodschap belangrijker vond dan zijn leven.
En zijn boodschap luidde:
dat God ons altijd vasthoudt, ook over de dood heen.
Voor die boodschap ging hij de dood niet uit de weg,
maar gaf hij zijn leven prijs."*

*We brengen de kaars naar achter, naar de westkant van de kerk, de kant waar de zon ondergaat.
Daar wordt het vuur gezegend:*

*"Moge dit vuur het begin en het symbool zijn van een geestelijk vuur
dat in ons allen mag ontbranden, opdat ons geloof in God
vuriger wordt."*

Daar wordt de paaskaars ontstoken, symbool van de lichtende aanwezigheid van Jezus Christus in ons midden.

*"Moge het licht van Christus glorievolle verrijzenis alle
duisternis uit ons midden, uit ons hart en
uit onze geest verdrijven."*

Het licht van Christus komt van onverwachte kant, namelijk daar waar de zon, het licht van de aarde, ondergaat. Maar het komt, net zoals de parochianen van achteruit naar voren. Licht van Christus, bijzonder en toch zo gewoon, en we kunnen het met elkaar delen.

*We ontsteken de eigen kaarsen aan het Licht.
En we jubelen driemaal: Licht van Christus.*

Allen: God wij danken U.

De paaskaars wordt voor in de kerk op de standaard gezet en bewierookt. Wierook is een oud teken van eerbied, maar uit het wierook komen ook wolken, en wolken zijn een oud symbool voor de aanwezigheid van God, die woont in wolken.

*We zingen het **Lied aan het Licht:***

Licht, dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht, waarin wij staan;
koud, een voor een, en ongeborgen
licht, overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht, dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder:
draag mij, ik ben jouw kijkend kind!
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt,
waar mensen waardig leven mogen,
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is ge-ijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien,
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft;

liefste der mensen, eerstgeboren
licht, laatste woord van Hem die leeft.

*De lichten gaan aan, de kaarsen op het altaar worden
aangestoken. Allen in de kerk doven hun kaarsen.*

Eerste lezing: Naar Genesis 1, 1- 2,2

De Joodse bewoners van Babylon waren zich nog nauwelijks bewust dat hun voorvaderen op brute wijze door koning Nebukadnessar in ballingschap waren weggevoerd uit Jerusalem, hun thuisland. Ze waren zo goed mogelijk ingeburgerd, maar werden toch gezien als een apart volk. De feesten voor de zonnegod en de maangodin hadden ook op hen hun aantrekkingskracht. Zorgden de zonnegod en de maangodin immers niet voor voorspoed in dit vijandige aardse bestaan? Moest je ze niet met offers tevreden houden om het noodlot af te wenden?

Een oude wijze man nam het woord en zei:

"Ik zal jullie vertellen over onze God.

In beginsel was er alleen Eloïm, dat betekent de Allerhoogste, als enige ware God.

Later openbaarde hij zich aan ons met zijn NAAM.

Hij werd, wordt en zal altijd genoemd worden: JHWH, = de Zijnde, die er is voor jou.

In beginsel was er dus alleen de Allerhoogste en er was chaos.

Toen liet de Allerhoogste zijn licht schijnen over de chaos.

Hij riep: 'Licht' en er was licht.

Zo heeft hij alles in het bestaan geroepen door de chaos te ordenen.

Hij riep een Hemelgewelf in het bestaan, een koepel die het water boven, de regen, scheidt van het water beneden.

Hij riep in de chaos een scheiding in het bestaan tussen het natte van het droge en

Hij riep hen 'Zee' en 'Aarde'.

Hij riep het jonge groen, de planten en de bomen in het bestaan.

Toen riep hij twee lantaarns in bestaan die aan de hemelkoepel hingen, hij riep de ene 'Zon' voor overdag en de ander 'Maan' voor de nacht.

Hij riep de dieren in bestaan,
vogels in de lucht, vissen in de zee, en dieren op de aarde.

Tot slot riep Hij, de mens in het bestaan,
als evenbeeld van Hem, mannelijk en vrouwelijk, schiep hij de mens.

En Hij sprak tot de mens: 'Wees creatief, bevolk de aarde,
zorg voor je leefgebied, zo zorg je goed voor jezelf,
want je bent onderdeel van de schepping.'

En iedere keer dat de Allerhoogste iets in het bestaan riep,
bekeek hij het en zag Hij dat het goed was.

En tot slot rustte Hij uit om te genieten van de goede ordening.
Hij liet daarmee de mens zien dat we niet leven om te werken,
maar we werken om te leven en te genieten van wat ons omringt.

Er bestaat een gedicht van zeven dagen en tien woorden over.
Leer dat uit je hoofd en geef het door aan je kinderen,
want deze aarde is in beginsel goed en Eloïm, de Allerhoogste,
is de enige God.

Lied: In het licht (Sela)

In de donkere nacht
Verschijnt een licht
En de duisternis
Krijgt het niet in haar macht.

Eeuwenlang al voorzegd:
Het woord van God
Dat geboren wordt.
Hoop waar de wereld op wacht.

In het licht van Gods Zoon,
Zien wij zijn goedheid,
Zijn waarheid.
In het licht van Gods Zoon,
Brengt Hij in kleinheid
Zijn grootheid dichtbij.

Niemand ziet Gods gezicht,
Maar in zijn zoon
Wordt Hij een persoon,
Maakt Hij bekend wie Hij is.

In het licht van Gods Zoon,
Zien wij zijn goedheid,
Zijn waarheid.
In het licht van Gods Zoon,
Brengt Hij in kleinheid
Zijn grootheid dichtbij X2

In mijn donkere nacht
Verschijnt zijn licht
En de duisternis
Krijgt het nooit in haar macht.

Tweede lezing: Naar Exodus 14, 15 - 15, 1.

De Israëlieten waren ooit door honger gedreven terecht gekomen in het land Egypte.
Het land van hebben en houden. En zoals dat gaat: de machtigen kunnen het beste hebben en houden, en dat gaat altijd ten koste van de minder machtigen en de vreemdelingen. Het was zelfs zo dat de Israëlieten onderdeel werden van de hebzucht van de Egyptenaren. Ze werden hun slaven. Ze waren onderdeel van het bezit van anderen, die met hen konden handelen naar eigen inzicht.

Het enige waar tot slaaf-gemaakten vrij in zijn dat is in hun denken en in het krijgen van kinderen. De machtigen, die zelf weinig kinderen hadden, omdat ze hun bezit niet onnodig wilden verdelen, vonden dat in beginsel niet erg. Hoe meer slaven hoe beter.

Maar op den duur werd het aantal van de slaven een bedreiging. Dus men vermoordde de jonge kinderen door ze in de Nijl te gooien. De levens rivier van Egypte werd een doodsrivier.

Maar dat kun je niet ongestraft doen. De doodsrivier bracht ongedierte voort en dat ongedierte bracht ziektes mee voor het vee en het ongedierte at de hele oogst op. Er vloog zoveel ongedierte door de lucht dat het overdag de zon verduisterde.

Ten slotte stierf het jonggeboren vee en de kinderen van de Egyptenaren.

Toen wisten ze niets beter te doen dan de tot slaaf-gemaakte Israëlieten vrij te laten. Onder aanvoering van Mozes, een Israëliet, die op bijzondere wijze aan de kindermoord ontsnapt was, trokken ze naar het land van hun voorvaderen Abraham, Isaak en Jacob.

De Egyptenaren waren echter bekomen van hun wanhoop en zagen hun bezit, de tot slaaf gemaakten, uit hun handen wegglijpen. Ze zetten de achtervolging in met hun ruiters te paard en hun met ijzerbeslagen strijdagens. En het volk van Israël vluchtte angstig voor hen uit, maar kwam tot stilstand voor de Rode zee.

Mozes riep het volk op: "Breng alles wat je missen kunt bijeen en steek het in de brand. Want vuur houdt de paarden op een afstand." Dat deden de mensen massaal en er ontstond een enorme brandstapel en iedere keer keek men naar z'n bezit en dacht na: 'Wil ik het houden of offer ik het op voor de vrijheid.' En iedere dag kon men met minder toe.

Mozes stond geleund op zijn vertrouwde herdersstaf te turen over de zee.

Zou hij de staf ook in het vuur gooien of niet?

Ineens kreeg hij het inzicht dat bij eb en afluide wind er een mogelijkheid was om toch verder te trekken. Je moest dan wel licht bekapt zijn, anders zakke je weg.

Enthousiast door het plan gooide men de laatste extra spullen op de brandstapel, die laaide daardoor enorm op en bij eb wees Mozes met zijn staf de richting waarin men moest lopen. Een lange colonne zette zich in beweging, als het ware een weg door de zee.

Toen de brandstapel aan het doven was, zagen de Egyptenaren hun bezit ontsnappen en ze zetten de achtervolging in met hun ruiters te paard en hun zware met ijzerbeslagen strijdagens. Maar de grond was drassig en ze zakten er in weg. Toen kwam de vloed opzetten en ze konden noch voor- of achteruit en gekleed in zware wapenrusting verdronken ze allen. Zo bevrijdde God de Israëlieten definitief uit de slavernij.

Tussenzang: Vuur van de Enige

Ochtend, koud en mistig licht,
gaande de dag: onzeker, ongericht.
Avond en weemoed, gloed van de nacht
oplaaiend uitgedoofd op Jou gewacht?

Vuur van de Enige, steek ons aan, (2x)
dat wij in jouw licht op mogen staan.

Klemmende stilte: geen vogel, geen lied,
geen hemel die nog uitzicht biedt.
Hoor jij het zwijgen, zie jij wat is,
weeg jij de zwaarte, voel jij het gemis?

Woord van de Enige, spreek ons aan (2x)
dat wij in jouw licht op mogen staan.

Is er een woord dat leven doet,
helder als water, vrede te goed,
adem en hartslag, een nieuw gezicht?
Geef ons dat woord dan, geef ons dat licht.

Enige Vrede, zie ons aan, (2x)
Dat wij in jouw licht op mogen staan

Derde lezing: Naar Ezechiël 36, 16- 28

Ezechiël zat in Babylon aan de oever van de Eufraat. En hij peinzend vroeg hij zich af, hoe het toch zover had kunnen komen. Hij zat in een vreemd land, afgescheiden van het religieuze centrum, de Tempel, waar je offers aan God kon brengen. Hier zat hij zonder zijn vertrouwde huis, zijn vertrouwde omgeving, zijn vertrouwde beroep: priester van de Allerhoogste. Hier in dit vreemde land moest hij alles opbouwen: een plek om te wonen, een manier om in zijn onderhoud te voorzien, contacten te leggen en nadenken over hoe je God eer kon brengen.

Hoe had het zover kunnen komen?

Ja, ze waren ervan uitgegaan dat God er wel voor zou zorgen dat zijn volk veilig zou zijn. Hij kreeg immers zijn offers. Ze hadden een verbond gesloten met Egypte tegen Babylon.

Maar Egypte was verslagen. Ze hadden een halfslachtig verbond met Babylon gesloten en waren toch in opstand gekomen. Nebukadnessar had toen gewelddadig ingegrepen. Hij had de Tempel leeggeroofd en alle belangrijke mensen uit Jerusalem op transport gezet naar Babylon. In ballingschap. Er was geen weg terug.

Nog erger dan zijn eigen toestand vond hij de spot die zijn God, de God van Israël, ten deel viel. Jullie God is een God van niks, Hij kan jullie niet eens beschermen tegen onheil. Onze Goden, de Goden van de overwinnaars, zijn machtiger.

Leeg en uitgeblust zat hij daar en staarde over het langs stromende water.

Ineens kreeg hij een inzicht.

Dat water stroomde langs en nam alles mee: het goede maar ook het slechte.

En zoals dat water alles meenam, zo zou ook de spot die de God van Israël ten deel viel, meegenomen worden en verdwijnen. En zo zou ook alles wat er in het verleden verkeerd was gegaan, vergeven worden.

De Naam van God zou schoongespoeld worden en er zou hen weer een nieuw begin wachten.

Maar water deed nog veel meer als schoonspoelen. Deze stad was niet voor niets aan het water gevestigd, want water betekent groeizaamheid, nieuw leven. Er zou nieuw vertrouwen groeien in God en wat dor was zou weer tot leven komen, wat slap was zou weer sterk worden, het zaad dat in de grond lag te wachten zou weer kiemen. De woestijn zou weer bloeien. En de bomen zouden afgeladen zijn met vruchten.

En de mensen? Hun verkilde hart zou ontdooien, hun versteende innerlijk zou weer tot leven komen. Alles zou anders worden, vanaf nu.

Met die gedachte sprong hij op en hij ging het visioen rondbazuinen aan iedereen. En de mensen voelden dat er een nieuwe lente aan zou komen.

Lofzang Stil mijn ziel wees stil

Stil mijn ziel wees stil

En wees niet bang

Voor de onzekerheid van morgen

God omgeeft je steeds

Hij is er bij
In je beproevingen en zorgen

Refrein: God U bent mijn God
En ik vertrouw op U
En zal niet wankelen
Vrededorst vernieuw een
Vaste geest binnen in mij
Die rust in U alleen

Stil mijn ziel wees stil
En dwaal niet af
Dwars door het dal zal Hij je leiden
Stil, vertrouw op Hem
En hef je schild tegen de pijlen van verleiding **Refrein**

Stil mijn ziel wees stil
En laat nooit los
De waarheid die je steeds omarmd heeft
Wacht wacht op de Heer
De zwartste nacht
Verdwijnt wanneer het daglicht doorbreekt

Ik rust in U alleen
In u alleen

*Tijdens dit Eer aan God worden de klokken geluid en de bellen
rinkelen op het priesterkoor*

Vierde lezing: Naar Romeinen 6, 3-11

Paulus wilde de Blijde Boodschap van Jezus verkondigen in heel de wereld en daarom richtte hij zich tot de christenen die in het centrum van het Romeinse Rijk woonden: in Rome.
En hij hield hen het volgende voor: De kern van de zonde is de afstand tot God. God is immers oneindig goed en wij zijn het niet. We zijn wel een beetje goed, maar nooit zo goed als God. Er is dus een oneindige onoverbrugbare kloof tussen de mensen en God. Wij mensen kunnen die niet overbruggen, maar God kan zich wel naar ons toebuigen. In Jezus, man van God uit, heeft hij dat geopenbaard. God buigt zich naar ons toe, houdt van ons en houdt ons vast.

Door zijn voortijdige dood niet te ontvluchten, heeft Jezus ons laten zien dat hij ten diepste geloofde in zijn Boodschap dat God ons altijd vasthoudt, ook over de dood heen. Zijn Boodschap was hem dierbaarder dan zijn leven. Zijn verrijzenis is voor gelovigen de bevestiging dat zijn Boodschap waar is. Wanneer wij in Jezus en zijn Boodschap geloven en ons laten dopen, geven wij ons oude leven, waarin we gebukt gingen onder de zonde - de afstand van God - ,op. Als het ware is ons oude leven gestorven en staan wij op als nieuwe mensen. Het oude idee van de zonde, die ons van God afhoudt, is afgestorven en het nieuwe idee dat God zich over die kloof naar ons toebuigt, doet ons leven als mensen met nieuwe levensvreugd. De zonde – de afstand van God – bedrukt ons niet meer, heeft geen vat meer op ons.

Lied: Het licht dat ik nu zie

Dag na dag, starend uit mijn venster
Jaar na jaar, leven achter glas
Al die tijd, heb ik nooit geweten
Hoe, blind ik wel was
Eindelijk hier, stralend tussen sterren
Eindelijk hier, weg is alle schijn
Dit is echt, voel ik oprecht
't is waar ik hoor te zijn

En het licht dat ik nu zie
Heeft de duistere mist verdreven
Want het licht dat ik nu zie
Geeft mij alles wat ik wou
Het is warm en vol magie
Het brengt mijn wereld weer tot leven
Alles is plotseling veranderd
Want ik ben bij jou

Dag na dag, joeg ik steeds een droom na
Jaar na jaar, deed ik zomaar wat
Al die tijd zonder te beseffen
Hoe het werkelijk zat
Zij is hier, stralend tussen sterren
Zij is hier, en ik voel pas goed

het zal gaan, ik raak haar aan
En weet hoe het verder moet
En het licht dat ik nu zie
Heeft de duistere mist verdreven
Want het licht dat ik nu zie
Geeft mij alles wat ik wou
Het is warm en vol magie
Het brengt mijn wereld weer tot leven
Alles is plotseling veranderd
Want ik ben bij jou
Want ik ben bij jou

Evangelielezing: Matteus 28, 1 - 10

Na de rustdag, bij het ochtend gloren van de eerste dag van de week, kwam Maria Magdalena met de andere Maria bij het graf kijken. Plotseling begon de aarde hevig te beven, want een engel van de Heer daalde af uit de hemel, ging naar het graf, rolde de steen weg en ging erop zitten. Hij lichtte als een bliksem en zijn kleed was wit als sneeuw. De bewakers beefden van angst en vielen als dood neer. De engel richtte zich tot de vrouwen en zei: "Wees niet bang, ik weet dat jullie Jezus, de gekruisigde, zoeken. Hij is niet hier, hij is immers opgestaan, zoals hij gezegd heeft. Kijk maar, dat is de plaats waar hij gelegen heeft. En ga nu snel naar zijn leerlingen en zeg hun: 'Hij is opgestaan uit de dood en dit moeten jullie weten: hij gaat jullie voor naar Galilea, daar zul je hem zien. 'Dat is wat ik jullie te zeggen had.'"

Ontzet en opgetogen verlieten ze haastig het graf om het aan zijn leerlingen te gaan vertellen. Op dat moment kwam Jezus hun tegemoet en groette hen. Ze liepen op hem toe, grepen zijn voeten vast en bewezen hem eer. Daarop zei Jezus: "Wees niet bang. Ga mijn broeders vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan, daar zullen ze mij zien."

Zingen wij Gods lof:

Acclamatie:

Ik beloof, ik laat de lichten aan
Dan voelt het donker niet zo zwaar
Ik hoop dat je jezelf weet terug te vinden
Ik geloof dat soms de dingen gaan
Zoals ze in de sterren staan

Misschien moet al het mooie nog beginnen
Ik laat een lichtje branden
Ik laat een lichtje branden voor jou
Ik laat een lichtje branden
Ik laat een lichtje branden voor jou

Overweging

We ontsteken kaarsen aan de Paaskaars en delen het vuur uit in de kerk.

De paaskaars wordt van de standaard gehaald. En boven het doopwater gehouden.

Zegening van het doopwater

Beste mensen

We hebben een aantal verhalen gehoord om ons wakker te houden, niet alleen vanavond, maar ook om ons in de toekomst wakker te houden. Ieder moment dat wij wakker worden, letterlijk of figuurlijk is een moment waarop wij nieuw kunnen beginnen, nieuw kunnen kiezen, nieuw onze toekomst kunnen bepalen. Ieder moment van ontwaken is in beginsel een moment van hoop.

Water is nodig om te leven.

Zonder water gaat alles dood.

Water geeft ook nieuwe kracht aan allen die dorst hebben.

Water is echter ook een bedreiging.

We weten in Nederland maar al te goed dat we ons moeten beschermen tegen de dreiging van de stijgende zeespiegel.

Door de dreiging van het water vormt het echter ook een bescherming,

water houdt de vijand, het kwaad dat ons bedreigt tegen.

En water spoelt schoon, reinigt.

Het water uit de Jordaan,

geeft leven aan het omringende land en allen die daar wonen, vormt een natuurlijke grens,

en het stroomde eens over het hoofd van Jezus, toen hij door Johannes werd gedoopt.

Naar de opdracht van Jezus wordt iedere volgeling
namens Hem gedoopt met water
en gezalfd tot Christen.
Ook wij zelf zijn eens gedoopt.

*Wanneer de voorganger het aangeeft wordt de kaars in het
water gedompeld*

We dompelen nu de kaars met het licht van Christus in dit
water. Daardoor wordt dit water als bijzonder aangewezen.
Het wordt gewijd en gezegend met zijn aanwezigheid.

Goede God, wij vragen U:
Laat door uw Zoon, de levenskracht van de heilige Geest,
als een storm over dit water gaan,
zodat allen die met dit water worden gezegend
in het doopsel van nieuwe mensen,
of zo dadelijk wanneer allen in deze kerk worden besprenkeld:
nieuw en fris in dit leven mogen staan,
bemind door God
en alle mensen die om hen heen staan.
Amen.

Daarna wordt de kaars afgedroogd en op de standaard gezet.

*We hernieuwen onze doopbeloften door het uitspreken van de
geloofsbelijdenis.*

Ik geloof in God de almachtige Vader,
Schepper van hemel en aarde.
En in Jezus Christus, zijn enige Zoon, onze Heer,
die ontvangen is van de Heilige Geest,
geboren uit de maagd Maria,
die geleden heeft onder Pontius Pilatus,
is gekruisigd, gestorven en begraven,
die nedergedaald is ter helle,
de derde dag verrezen uit de doden,
die opgestegen is ten hemel,
zit aan de rechterhand van God de almachtige Vader,
vandaar zal Hij komen oordelen de levenden en de doden.
Ik geloof in de heilige Geest,

de heilige katholieke kerk,
de gemeenschap van de heiligen,
de vergeving van de zonden,
de verrijzenis van het lichaam
en het eeuwig leven
Amen.

*Vanuit de emmer doopwater wordt water gegoten in de
wijwater emmer. Dan loopt de voorganger de kerk in door het
middenpad. De acolieten volgen hem met wijwater emmer en
doopwater emmer.*

*Naar achteren lopend zegent de voorganger de mensen. Men
gaat naar de doopkapel en giet daar het doopwater in de
doopvont.*

Voorbeden en intenties

Collecte.

Ook kunt u de onderstaande QR code scannen
om zo uw bijdrage aan de collecte over te maken

Lied: Ontmoeten doe je samen

(m. Boudewijn de Groot, t. Kasper)

Nu hoef je alleen maar naar de kerk te komen
En te bidden dat je elkaar ontmoet
Laat buiten je angsten nu maar razen in het donker
Want binnen is het warm en licht en goed

Hand in hand elkaar aankijken als er twijfel is
God ziet het vuur van hoop en liefde in je ogen
En hij brengt ons bij elkaar (Refrein)

Want ontmoeten doe je samen en dat gaat nooit voorbij
En Hij ontmoet (5x)
Daar jou en mij
En als je s 'morgens opstaat is hij bij je
En hij zal je nooit verlaten ook
En als de kerkklok luidt zullen wij elkaar ontmoeten
En na de viering praten we nog na

Uren zondag samen komen, leven voor altijd
Ik zie Gods wonder in je ogen
En ik weet, de kerk die biedt mij zekerheid (Refrein)

Want ontmoeten doe je samen en dat gaat nooit voorbij
En Hij ontmoet (5x)
Daar jou en mij
Ik geloof (5x)
In jou en mij

Koster doet de lichten aan en de kerk is niet meer donker
Een lectrice neemt de lezing nog wat door
De voorganger bij het altaar bidt dat wij samenkomen
De hosties staan te wachten op een schaal
En mensen komen binnen met de klank van bel en koorlied
De liefde voor elkander in je hart

Communiegebed

Wij hebben brood hier op tafel gezet.
Mensen van alle eeuwen hebben dit brood beleefd als teken van
vrede,
als licht in hun duisternis, als verrijzenis uit hun dood.
Want in dit brood wisten zij Jezus aanwezig, dierbaar nabij.

**Allen: Christus verrees uit de doden.
Door zijn dood overwon Hij onze dood.
Leven schenkt Hij ons**

Met dit brood hebben velen zich gevoed, om sterk te staan in
het leven,
om krachtig te zijn en ferm, bestand tegen storm en ontij,
om te delen in de kracht van Jezus' verrijzenis.

**Allen: Christus verrees uit de doden.
Door zijn dood overwon Hij onze dood.
Leven schenkt Hij ons**

Bij hen sluiten we ons aan, bij die gelovigen van alle eeuwen,
bij onze ouders, onze vrienden en onze dierbare doden.
Bij hen sluiten wij ons aan, want ook wij willen een glimp
opvangen van het licht,
ook wij willen de glans van de verrijzenis even zien en
ontvangen wij het brood ten leven.

**Allen: Christus verrees uit de doden.
Door zijn dood overwon Hij onze dood.
Leven schenkt Hij ons**

Wij danken U, God, voor Jezus Christus, voor zijn overgave aan
ons in lijden en dood.

Wij danken U dat Gij Hem niet alleen gelaten hebt in de zwarte
nacht van de dood.

Wij danken U voor zijn Lichaam, dit brood, vervuld van
verrijzeniskracht, van Geest.

Maak ons waardig ervan te ontvangen en sterk ons ermee.

Wij kunnen niet zonder uw licht, zonder uw menslievendheid,
uw Geest.

Als wij alleen op onszelf zijn aangewezen, zou geen mens het
lang uithouden.

**Allen: Christus verrees uit de doden.
Door zijn dood overwon Hij onze dood.
Leven schenkt Hij ons**

Daarom vragen wij U: laat ons delen in de verrijzenis-kracht
die uitgaat van Christus, de kracht die alle dood overwint en
liefde tot bloei brengt tot in de uithoeken der aarde,
tot in het verborgen verdriet van mensen.

Maak ons meer mens, voor U en voor elkaar,
betrouwbaarder, rechtvaardiger, standvastig in het licht,
niet bang meer voor morgen, niet geknecht meer door zorgen,
mensen van God, goed voor elkaar.

**Allen: Christus verrees uit de doden.
Door zijn dood overwon Hij onze dood.
Leven schenkt Hij ons**

Veel hebben wij te vragen, meer dan onze woorden zeggen kunnen.

Al wat ons beweegt, brengen wij bijeen in de woorden die Jezus ons geleerd heeft:

Onze Vader (bidden)

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving,
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het koninkrijk en
de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid. Amen.

Vredewens/ Zalig pasen

Vredeslied: Alles wat ademt

Vrede is ver, verder dan ooit,
zo dicht bij huis rusten de wapens nooit.
Wat heeft de angst met ons gedaan?
Laat alles wat ademt in vrede bestaan.

Macht speelt met macht een dodelijk spel,
bang voor elkaar dreigen ze met de hel.
Leer nu of nooit samen te gaan,
laat alles wat ademt in vrede bestaan,
alles wat ademt in vrede bestaan.

Hoe vreemd ook de taal, je kunt hem verstaan,
laat alles wat ademt in vrede bestaan,
alles wat ademt in vrede bestaan.

Uitnodiging tot de Communie

Adoro te devote latens Deitas,

Ik aanbid u met eerbied, verborgen God

Quae sub his figuris vere latitas
 die onder deze tekenen waarlijk schuilt
Tibi se cor meum totum subjicit,
 heel mijn hart onderwerpt zich aan U
Quia te contemplans totum deficit
 want u beschouwend weet ik dat ik niets vermag

Communielied: Morning has broken

Morning has broken
Like the first morning
Blackbird has spoken
Like the first bird
Praise for the singing
Praise for the morning
Praise for them springing
Fresh from the world

Sweet, the rain's new fall
Sunlit from heaven
Like the first dew fall
On the first grass
Praise for the sweetness
Of the wet garden
Sprung in completeness
Where His feet pass

Mine is the sunlight
Mine is the morning
Born of the one light
Eden saw play
Praise with elation
Praise every morning
God's recreation of the new day

Slotgebed

Mededelingen

Zegenbede

Slotlied: De Steppe zal Bloeien

De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan
Vanaf de dagen der schepping
Staan vol water, maar dicht.
De rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
Het water zal tintelen, stralen,
Dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken.
De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
Tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed.
Die keren in stoeten.
Als beken vol water,
Als beken vol toesnellend water,
Schietend omlaag van de bergen.
Als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
Die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:
Dode, dode, sta op,
Het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
Een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond
En wij zullen horen.
En wij zullen opstaan
En lachen en juichen en leven.